

СЛАВЯНИЗМЪ

ПОЛИТИЧЕСКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Пазва три пъти въ седмицата
всѣки:
Вторникъ, Четвъртъкъ и Събота.

ЦѢНА:
За година 20 лева сребърни
„ шестъ месеци 12 лева ср.
„ три „ 7 „ „
Единъ брой 20 стотинки.

Сичко което се отнася до вѣстника
написана са прапано до
Т. Х. Станчевъ въ Русчукъ

Неплатени писма не се приематъ
Ръжкопен назадъ се неврацатъ

За обявления се заплаща:
За всеки рѣдъ при пръвѣ пжтъ 20 ст.
За „ „ „ вторий „ 10 ст.

Руссе, 29 Август 1884 год

Градъ ни, бѣше са одобрилъ отъ Цанковиститѣ яланъ либерали съ единъ кметъ колкото високомѣренъ, дваждъ погордѣливъ и глупъ, който като мислеше, че е той и вѣхъ и вѣя, бѣше са забравилъ и познаше вече какво прави. Този великъ патриотъ именемъ Симеонъ Златевъ, само тогасъ са явяваше изъ градъ, когато предстояхъ да ставатъ некои избори, инѣкъ нарѣдко се виждаше. Благодарение на обстоятелствата, на силнитѣ агитации отъ старна на Цанковиститѣ, на великитѣ лъжи и високи обѣщания, избрахъ го, препорѣчвахъ и сами го утвърдихъ за кметъ въ Руссе. Прѣди да стане кметъ г-твому Симеонъ Златевъ се занимаваше съ индженерство изъ пѣтищата, съ постройки на здания и тѣхното надзираване. Тѣй на пр. той надзираваше постройката на ново-издающитѣ са къщи на Юрданъ Симеонова и Ив. Данева, които за награда му извоухъ кметството. Отъ една старна се зидаше, отъ друга разваляше. Обѣщаваше прозорци, врати, улуди на доврамаджии и дюлгери, само и само да агитиратъ въ негова полза, да се избере за кметъ и тогасъ още по-богато щялъ да ги награди. Като са назначи за кметъ, първата му работа била тая: повиква единъ майсторъ и му казва да ископае въ двора му единъ голѣмъ трапъ за 17,000 оки варъ, защото щялъ да си прави къща! Трапа се ископа, и останалъ безъ варъ. Като кметъ вече и ходѣтъ му и прикаскитѣ му станахъ поизделикатени. Въ сѣвѣта идва по 10 или 11 часа, отива си по 12, а слѣдъ обѣдъ хичъ не идва, по нѣкоги и по цѣлъ денъ го нѣма. Търсятъ го хората, чакатъ прѣдъ вратата по цѣлъ денъ, нѣма кмета. Дойде месѣца, кмета си награби 400-тѣхъ левчета и си гледа кефа. Нѣ само това ли е? При този маминъ кметъ, за да са явишъ, трѣбоваше харзухалъ да дадешъ и да обикаляшъ градския сѣвѣтъ най-малко три дни. Бѣше издалъ приказъ, въ когото забраняваше никой да не пуши въ сѣвѣта! Само на неговитѣ лакеи, които го направихъ кметъ, бѣше позволено пушението. Единъ отъ помощницитѣ му, никакъ нестъпваше въ сѣвѣта, защото неискаше да глѣда надутата му гордостъ, също и отъ почетнитѣ членове, нѣкои съвсемъ неотивахъ въ сѣвѣта. Като кметъ, той бѣше забравилъ, че е подвѣдомственъ чиновникъ и че е отговоренъ за дѣлата си. Той слѣдваше да надзирава постройката домътъ на Ив. Данева; съ градския планъ се располагаше по кефа си; по едно врѣме почна да събира отъ търговцитѣ на митницата кантаръ парасъ, да граби човали съ каве, сапунъ отъ колата и да ги пренася въ управлението, да запира търговскитѣ момчета, до гдѣто го привѣкохъ подъ измѣдованіе. Не са мина дѣлго врѣме, ето ти нашия кметъ, позволява на единъ турчинъ да си строи

фуруна на срѣдъ пѣтя по черковната улица, като затвара три главни улици; гражданетѣ възнегодухахъ отъ това негово распорѣждане, оплакахъ са до Министерството на Вѣтрѣшитѣ дѣла, което благодарение, че послуша жалбата и избави градъ отъ единъ човѣкъ, който познаше какво прави. Историята на 3—4 месечното кметуваніе на Симеона Златева, е твърдѣ обширна, неговитѣ тайни сж твърдѣ широки и постепенно каквото са открие, ние ще побързваме да го съобщаваме, защото знаемъ че има работи, които са върнахъ и свършихъ, особено пармаклажа на дѣвическото училище. Той е много евтенъ на градъ. Приблизително едната дѣсчица е намѣрила около два лева, когато неструва 40 ст. въ тая история е голѣма, затова нека ѣ оставимъ за други пжтъ.

Въ заключение, ние сме задължени отъ множество съграждане да искажемъ благодарение къмъ Г-на Министра Славейкова, за гдѣто избави градъ ни отъ този кметъ, съ което са предпази и скандала, който бѣше готовъ да стане.

ПИСМА ИЗЪ ДОБРУДЖА.

Оая денъ, въ Недѣля, на 19 того, стана тържественото отваряне на българскитѣ училища въ Тулча. Слѣдъ божествената служба, духовенството облечено, придружено отъ нѣколко гражданки, отиде въ дѣвическото реално училище, гдѣто стана водосвѣтъ, а единъ отъ учителитѣ каза кратко, по случай, словце.

Добро впечатление осѣщаше човѣкъ, като глѣдаше нарѣдени отъ една страна бѣднитѣ български граждани, отъ друга — бѣднитѣ майки на тѣзи нещастна часть отъ България, а до тѣхъ тѣхнитѣ възпитатели и възпитателки, горди поглѣдъ, ясното лице на които показваше съзнание тѣжката обязанность, която имъ предстои и рѣшителность да се борятъ съ всички препятствія, за нейното изпълнение.

Обаче едно нѣщо напасаше съгърбъ — забѣляваше се отектствието на каква да е публика. Освѣтъ членоветѣ на училищния комитетъ други граждани имаше само 5—6 мина, при всичко че бѣше обявено чрѣзъ нарочно за това заплени извѣстия. Липсваше мъжка публика, но не и женска. Тулчанскитѣ г жи, види са, се по интересуватъ отъ училищата, отколко тѣхнитѣ мъже.

Училищата въ Тулча тая година сочатъ да бѣдѣтъ по добрѣ урѣдени. Тая година се отвори IV класъ, както въ мъжеското, така и въ дѣвическото училище, които се обѣрнаха въ реални. Освѣтъ това се основа и IV то отдѣление, което до сега липсваше.

Въобщо може да се каже, че състоянието на българската школа въ Тулча, при тия препятствія, които и стави правителството, е по вече отъ удовлетворително. Не сжщото обаче може да се каже за селската школа. Тамъ, собственно българска школа нѣма, а сжществуватъ така нарѣченитѣ примарски школи, въ които българскиятъ языкъ се преподава просто като языкъ, другитѣ же предметѣ се преподаватъ на романски. И то български се преподава само въ онова село, отъ населението на което българитѣ съставляватъ абсолютно болшинство. Въ другитѣ села ни духътъ на нашия языкъ въ училищата сжществува.

Обаче не на българина само се прислѣдватъ. Сжщата участь иматъ и гия на русина. Само грѣцкитѣ се ползуватъ съ особенни привилегии. Това се дължи на грѣцкия тука консулъ, който защитава интереситѣ на своитѣ подданници не изъ шантажитѣ и въ бакхусни вакханалии, както това прави рускиятъ консулъ Коллежския сѣвѣтникъ А. Челебидаки.

Това за училищата.

Сега, позволете ми да ви запозная и съ нѣкои

епизоди отъ романскитѣ конституционализъмъ, или испазано съ романски думи: да ви покажа какъ ромжнитѣ изпълняватъ задачата оцивилизация и окултуризация тѣзи дива страна, която имъ възложила Европа, като на опредѣлени отъ самото провидѣние за цивилизатори на Балканскитѣ Полуостровъ.

Пѣма да ви разправимъ за варварскитѣ постѣпки на перченторитѣ (бирници, капзамаля), при събиране даннитѣ; нито пѣкъ за дѣятелностьта на префекта ни, койго управлява Жудецъ изъ Одеса и койго на да ли знае на кждѣ е Католой *)? Азъ ще ви занимамъ въ това си писмо само съ положението на войската и нейнитѣ постѣпки.

Научени на роскошнѣ и развратенъ животъ, а лишени отъ материални срѣдства за такъвъ животъ, романскитѣ офицери крадѣтъ отъ съдатитѣ си и крадатъ така безбожно, както не е кралъ въ България ни Конкевичъ, ни Кашгалински, ни Рябинкинъ, ни Боневъ, ни другъ тѣмъ подобенъ; крадѣтъ отъ всичко, което се дава на съдатитѣ, отъ хлѣба, отъ ясетото, отъ дрѣхитѣ, отъ обуша, отъ всичко. Съдатитѣ же, като хора все отъ бѣдни фамилии, (богатитѣ нарѣдко служжгъ, тѣ, съ помощта на паритѣ лесно отъ здрави ставатъ болнави, отъ любители на музиката, глухи, отъ оратори нѣми и т. п. за да не ходятъ голи **) и да се отърватъ отъ гладъ, сж принудени да крадѣтъ пакъ тѣ отъ населението и да му причиняватъ разни безпокойствія. Още повече като за това тѣ не само не получаватъ укоръ отъ началството си, а, напротивъ, поощрение.

За да не бѣде писмото ми само отъ думи, ще ви приведа два факга, които знае всеки добруджанецъ. Бихъ ви привелъ повече, ако не ме въздържаше страха да не откъчъ читателитѣ ви.

Около лозята бѣше расположенъ лагеръ. Съдатитѣ, принуждавани отъ гладъ, посѣщавали ноци лозята за да ядѣтъ зелено грозде (ягориди) и съ това доста ги повредили. Най много пострадали лозята на липованитѣ — Филипа, Шербана и Д. Воля, за което тѣ сж оплакали на началника на лагеръ. Господство му имъ удовлетворилъ жалбата по този начинъ. Показалъ имъ вратата и ги съпроводилъ съ думитѣ „дугецъ ла дракулъ, турчи! Памжнта аста алиостро, ши ноѣ воѣ фачемъ ву а кумъ времъ“. (Идете по дявола, турци! тая земя е наша и ний ще правимъ съ нея каквото искаме).

На третата ноцъ слѣдъ това, съдатитѣ нападнали лозарскитѣ пазачъ старъ единъ турчинъ и го били до смъртъ. На виковетѣ на нещастния допгълъ другия пазачъ. Марсовитѣ служители се спуетнжли и връзъ него за да го запознажѣтъ съ юнашкитѣ си мишици; но той сполучилъ да избѣга. Разирени отъ своитѣ несполукъ, тия юнаци се връщатъ въ лагеръ и разправили случката на сержантъ маѣора си. Този послѣдния, отъ желание да поправи грѣшкитѣ на своитѣ подчинени, взима 15 души въоръжени съдати и отива смѣло срѣщу неприятели, атакува го отъ всички страни и спорѣдъ всички трѣбования на тактикѣтъ, олава въ пѣтъ и двоцата пазачи и ги завежда съ триумеръ въ лагеръ. Слѣдъ като ги подѣржали 2 дни затворени, пуштнжли ги, като незабравили да имъ дадѣтъ благитѣ си сѣвѣти — за на прѣдъ да неприяетствуватъ на цивилизованитѣ(?) войскари да се располагатъ произвольно съ що пожелажѣтъ; защото и земята и всичко въ Добруджа е тѣхно.

Друго.

Недавно въ с. Джуруловка, близо до морето, се случва слѣдующето: Надвечеръ, срѣщу 6 того, помощника на примарина (на кмета) — липованинъ, като се връщалъ съ жена си отъ полето, верѣдъ селото билъ нападнатъ отъ единъ сержантинъ, съ цѣлъ да отнесе жената и насити скотскитѣ си страсти. Помощника сполучилъ да отърве жената си и да избѣга въ домътъ си. Сержантинъ же отива въ казармата, събира нѣколко въоръжени съдати и ги повежда къмъ къщата на помощника, която обкружилъ съ корпусъ си и се накарналъ да ѣ превземе. Въ това време обаче се събрали нѣколко селяни и молили главнокомандующия да възгегнеа отъ този меракъ. Какго и подобана на восноначалникъ, той се отказалъ и нападналъ съ армията си на беззащитни-

*) Село 1 часъ на Югъ отъ Тулча.

**) Много ижти ми са е случвало да видя съдати съ до толкова сѣксави дрехи, щото имъ си вижда задницата.

тѣ селяне. Раховскитѣ герои смѣло удрѣли неприятеля съ ягвнѣ си бабонети и въ една минута удържали пълна побѣда. Пострадали се оказали само отъ противната страна — 4 ранени леко, единъ убитъ и помощника на примарина тежко раненъ.

За сега толкова. Забѣляйте само, че и двата слу- чая се потушиха, безъ да се наложи ни най-малкогъ наказание на виновнитѣ.

Тулча 24 Августъ 1884 год.

Добруджанецъ.

Д Н Е В Н И К Ъ

(стѣнографический)

на

IV Обикновено Народно Събрание.

(Извънредна сессия).

X. ЗАСѢДАНІЕ, СРѢДА 4 ЮЛИЙ 1884 Г.

(Вижъ брой 18).

Председателъ: Желе ли нѣкой да говори по тѣзи избори? (Нежелае). Койго мисли, че станалитѣ избори въ Плевенската избирателна околия сж незаконни, да си дигне ржката. (Никой не дига). Слѣдователно избранитѣ депутати въ казанчата околия Събранието признава за законни.

Доклад. Черневъ: (Чете): *Луковитската околия* На 27 май нестана изборитѣ по причина на голѣмо смущение. На 3 й Юлий отъ 5053 избиратели, гласуваха 1582 души. Вишегласе получили слѣдующитѣ лица: Буво Христовъ 814, Киро Вьловъ 519 и Хр. Нановъ 380 гласа. Сжщата заранъ на 3 й Юлий е имало сблъскване, но отъ започването на гласоподаването до 5 часа, сир. до свършване било пълна тишина. Зявления никакви нѣма.

Председателъ: Исека ли нѣкой да говори по тѣзи избори.

Дръ Вачовъ: Азъ моля г на докладчика да обяви, има ли протоколъ за съставянето на бюрото и той протоколъ отъ кого е подписанъ?

Доклад. Черневъ: Протоколъ нѣма, самовъ дневника е казано, че съобразно съ чл. 12 отъ избир. законъ се е съставило бюро.

Дръ Вачовъ: Г да представител! Не съмъ противъ лицата, които сж избрани въ Луковитската околия, но не можъ да презрѣмъ закона, койго гарантира тия избори. Въ членъ 12 й на избирателния законъ е казано, изрично че при избирание на бюрото се състави протоколъ, койго трѣба да бжде подписанъ отъ нѣколко грамотни избиратели, които присѣтствуватъ при избирание на бюрото. Отъ доклада, койго се направи отъ г на докладчика на комисията, въ която съмъ азъ членъ, но не се съгласихъ съ мнѣнието на комисията за законността на изборитѣ — се вижда, че такъвъ протоколъ какъвто чл. 12 алинея 3 предписва не съществува; слѣдователно, въ тоя случай е прѣзрено предписанието на закона, койго предписва не нѣщо друго, освѣнъ гаранция за изборитѣ. Еднажъ неиспълнено това предписание, игнорирано е правото, което е дадено на избирателнитѣ законъ. Съ други думи казано, не може да се мисли друго яче, освѣнъ, че бюрото не е избрано отъ никого, а просто си се поставило само и си избрадо представители. (Председателското мѣсто заема гнъ Сукваровъ) За туй азъ казахъ, че тѣй като закона е нарушенъ, то изборитѣ въ Луковитската околия да се считатъ за незаконни. Може би ще ми се възрази, че това, което казвамъ се отнася къмъ първитѣ, т. е. за тѣзи на 27 май, но азъ казвамъ, че въ закона не е казано, че тия предписания се изолиратъ за изборитѣ, които трѣба да станатъ за идущата недѣля, може би по причина, че първитѣ избори не бѣха станали. Ако има членъ въ избирателния законъ, въ когото се казва, че ако първата недѣля не станатъ изборитѣ, то ставатъ слѣдующата недѣля, ако такъвъ членъ съществува въ законъ, съ това ни най-малко не е казано, че въ втората недѣля не трѣба да се съблюдаютъ формалноститѣ, койго се изискватъ отъ избирателния законъ при произвождание изборитѣ въ втората недѣля. Казвамъ не трѣба да се изолиратъ предписанията на закона, защото изборъ е изборъ. Трѣба да се съблюдаютъ всичкитѣ формалности предвидени въ закона, както и при първитѣ. Може би ще ми се възрази, че съществува въ закона членъ, койго казва, че въ вторитѣ избори можъ да се избератъ представители отъ толкова души избиратели, колкото се яватъ. Съ това обаче не можемъ да кажемъ, че ако се събератъ 4 — 5 души можъ да съставятъ бюро и да избератъ представители. Това ми се струва, че ще бжде твърдъ незаконно и ако приемемъ та казва теория твърдъ възможно е, да се събератъ нѣколко души както въ Луковитъ стана, да си избератъ по между си бюро и да не оставятъ нито единъ отъ тѣхъ да подпишатъ протокола. Поне отъ доклада, който се прочете не са вижда, че е имало и други избиратели, които съгласно съ чл. 12 отъ закона да сж

избрали бюрото и подписали протокола. Тази формалностъ не е съблюдена, гаранцията, койго закона предписва за избирателното право е оставена безъ внимание; за туй не можъ да приема изборитѣ въ Луковитската околия за правилни и законни и моля г да представителитѣ да се съгласятъ на моего мнѣние.

Докл. Дръ Черневъ: Дѣйствително, вчера вашия събратъ гнъ Вачевъ остана при особено мнѣние. Комисията обаче прие изборъ за законенъ на основание протокола сключенъ въ бюрото, въ койго се казва: Днесъ като се събрахме въ село Луковитъ, члена — надзирателъ отъ Плевенский Окр. Съвѣтъ покани избирателитѣ да избератъ изъ по-между си бюро, състояще отъ единъ председателъ, шестъ членове и шестъ писари, вслѣдствие на което бѣха избрани съ явно гласоподаване: за председателъ Климентъ Спиространовъ отъ с. Луковитъ, за членове: Трифонъ Хр. Бояджиевъ отъ село Жгленъ, Василь Поповъ отъ с. Орѣшане, Дето Поповъ отъ с. Луковитъ, Петко Вьновъ отъ с. Торосъ, Алексъ Тоновъ отъ с. Девенци, Недѣлко Дѣйковъ отъ с. Ратка и за писари Бошко Стояновъ отъ с. Раката, Георги Ютовъ отъ с. Курлуково, Цветанъ Андреевъ отъ с. Рупци, Симеонъ Николовъ отъ с. Торосъ, Гюрга Кировъ отъ с. Свитаръ и Вати Неновъ отъ с. Луковитъ.

Веднага обаче слѣдъ избиранието на бюрото, вслѣдствие подстрекаванията, които Никола Радевъ, кметъ на с. Чариково направи, нѣкой и други отъ гдѣ избирателитѣ съ вакве и заплашания обявиха, че тѣ не приематъ за председателъ Климентъ Спиространовъ и че искатъ променението му. . . . Подобно заявление слѣдъ изборитѣ на бюрото съ пълно вишегласие си нѣма мѣстото и надзирателитѣ на изборъ имахъ законно основание да го отблъснатъ, но за да се не дава поводъ на съгласовенния, които по сяка въроятностъ би станали и койго бѣзъ съмнѣние би имали ужасни послѣдствия, прие се отъ надзирателитѣ да се презбере председателитѣ, като се помолиха гдѣ избирателитѣ да гласоподаватъ за другъ. Слѣдъ това изборъ се сжщо по явно гласоподаване за такъвъ членитѣ Трифонъ Хр. Бояджиевъ, а вмѣсто него за членъ Мано Геневъ изъ Луковитъ. Този протоколъ е сключило бюрото, което се явява подиръ единъ патека, защото както поменехъ, станало едно сблъскване и поради тая причина не са имали време да сключитъ протоколъ. И за това комисията признава изборитѣ за законни.

Стаболовъ: Отъ разясненията, койго даде гнъ докладчикъ излиза, че изборъ, койго станалъ въ Луковитската избирателна околия, нѣмадва протокола, тѣй както изиска избирателния законъ. Но нѣманнието на тия 2 протокола не може никакъ да накара Пар. Събрание да не признае изборъ за законенъ; защото въ дневника, койго гнъ докладчикъ прочете, ясно се вижда, че гласоподавателитѣ или избирателитѣ въ тая околия, сж избирали свое бюро, но сж се карали за туй бюро, и че когато сж избрали бюрото, присѣтствували повече отъ хиляда души. Въ предидущия изборъ, а именно на Плевенската околия Пар. Събрание намѣри, че ако има да присѣтствуватъ при избирание на бюрото само 34 души, тѣй като изборъ е повторенъ, то се припозна отъ Пар. Събрание, че изборъ е законенъ. Истината признавамъ и азъ, както и гнъ Дръ Вачевъ, че има нарушение на закона; но нарушение има съществени и не съществени. Трѣбвало да има 2 протокола, за бюрото и за изборъ, но това нарушение не е съществено, и не служи за касирание на изборъ. За това моля да се признае изборъ за законенъ и правилненъ.

Мирски: Азъ щѣхъ да кажа това, което каза гнъ Стаболовъ. Щѣ добави само, че не може да се считатъ изборитѣ за неправилни, тѣй като нѣма заявление срѣщу, тѣхъ. Бюрото е избрано на основание на чл. 12 отъ избир. законъ, но като нѣма протоколъ, това значи ли че изборитѣ сж неправилни? Ако бюрото бѣше се избрало само, все щѣше нѣкой отъ гласуващитѣ да заяви.

Хр. Силидовъ: Гнъ Вачевъ каза, че нѣколко хора сж се събрали безъ да съставятъ протоколъ да правятъ изборъ, както щѣтъ, когато самия протоколъ казва, че присѣтствували хиляда души, и когато се сблъскали, бюрото се трудило да ги смири, но едни некажи едно бюро други — друго. Кого не сж се съгласили, то слѣдователно съ това не е станала никаква неправилностъ. Ако да имаше такава, то тѣ нѣмаше да замълчатъ. За това изборитѣ сж правилни и законни.

Дръ Вачевъ: Имамъ да кажа само толковъ още, не както чюхъ отъ г на докладчика, члена надзирателитѣ, койго е надглеждалъ изборитѣ въ Луковитската околия, е зналъ твърдъ добръ избирателния законъ, защото е поканилъ избирателитѣ съгласно съ чл. 12 отъ туй законъ, да си избератъ бюро. Сега какъ неможеше да знае и 3-та алинея отъ чл. 12, въ която се казва, че подиръ избирание на бюрото подписва се протоколъ. Веднажъ станало това, не може да се масти друго-яче, освѣнъ, че бюрото е било избрано незаконно; а когато бюрото е избрано не законно, то и изборитѣ сж незаконни. Къза сѣ, че ако не съществува правилненъ протоколъ, то значило, че това нарушение на закона не било нѣщо съществено,

и за туй трѣбвало да приемемъ изборитѣ за законни. Азъ казвамъ, че ако приемемъ тѣзи всички неправилности, тогава трѣба да приемемъ и всички незаконни избори за законни; защото закона не е нареденъ само да имаме законъ, а е нареденъ да гарантира правата на избирателитѣ, койго иматъ право да избератъ представители за Пар. Събрание. За това членъ надзирателя, като е произвелъ изборитѣ е зналъ закона и е могълъ да накара избирателитѣ които избрали бюрото, да подпишатъ протокола. Да предположимъ, че имало даже избиратели и не сж подписали протокола за това, защото имало шумъ нѣкакъвъ или скарвание, но и това не може да служи за фактъ, че изборитѣ сж законни. Защото ако болшинството е избрало бюрото, то можеше да отблъсн: меншеството и да подизше протокола какго трѣбва. Понеже това не е направено, не считамъ изборитѣ въ Луковитската околия за законни.

Минозъ: Гдѣ! Нѣма много да говоря по повдигнатий въпросъ, а ще кажа само едно нѣщо. Въ предидущото заседание ние приехме Ломскитѣ избори, и до колкото помня и при тѣхъ имаше сжщото опущение на избирател. законъ, т. е. протоколъ за съставянето на бюрото не сж сгласуванъ; при тѣзи избори за такава една неправилностъ не се касираха. Ако оная денъ изтъкувахме така закона и приехме, че това не влече подиръ себѣ си касирание на изборитѣ, да приемемъ днесъ противното, ще каже, че не знаемъ какъо правимъ. За това ни моля да се произнесемъ въ сжщата смисълъ и за Луковитскитѣ избори, какго се произнесохме за Ломскитѣ.

Председателъ: Койго не прѣзлага, че Луковитскитѣ избори сж законни и правилни, да си дигне ржката (Вънъ дига). Слѣдователно тѣзи избори сж законни.

Доклад. Черневъ: (Чете): *Софийский окръгъ*. Искрецка околия. Изборитѣ на 27 Май не станали, защото отъ цѣлия Соф. окръгъ протоколи отъ 27 Май лисуватъ. На 3 Юлий гласоподавали 655 души, цѣлото число на изборитѣ е 5842; вишегласие получили: Пв. Младеновъ 544, Георги Петковъ 461 и Аяко Цветановъ 346. Прѣзъ врѣме на гласоподаването имало е заявление, че нѣкой избиратели дождали съ готови бюлетени написани още отъ село. Избирателното бюро оставило това заявление безъ послѣдствие. Друго заявление или безрѣдница нѣма, комисията счита изборитѣ за законни и правилни. (Председателското мѣсто заема гнъ Стамболовъ).

Председателъ: Желе ли нѣкой да говори по изборитѣ на Искрецката околия? (Нежелае). Койго мисли че тѣзи избори сж станали неправилно и незаконно, да си дигне ржката. (Никой не дига). Значи изборитѣ сж законни.

Доклад. Черневъ: (Чете): *Самоковска околия*. На 26 Май не станали изборитѣ. На 3 Юлий почнало се гласоподаването на 10 часа заранъта, понеже право не е имало достатъчно число избиратели за да се състави бюрото. Цѣлото число на избирателитѣ е 5454, гласували 699. Вишегласие получали: Хр. Дюкмеджиевъ 395, Н. Мановъ 393 и Мих. Сарафовъ 321. При прѣвриване на бюлетенитѣ избѣли два по-вече отъ забѣлежитѣ въ списъка. Слѣдующето лице подаръ Сарафова е получило 221 гласъ, тѣй што ако му се прибавятъ и тѣзи двѣ бюлетени ставатъ 223, слѣдователно 100 гласа разлика между Мих. Сарафова. Зявления нѣма и комисията счита тѣзи избори за законни.

Председателъ: Желе ли нѣкой да говори по тѣзи избори? (Нежелае). Койго мисли, че станалитѣ избори въ Самоковската околия сж неправилни, да си дигне ржката. (Никой не дига). Значи тѣзи избори сж законни.

Доклад. Черневъ: (Чете): *Златишка околия*. На 27 Май изборитѣ не станали. На 3 Юлий отъ 3837 избиратели, присѣтствували и гласоподавали 1058 души Вишегласие получили: Георг. Чолаковъ 550 гласове, Атанасъ Храновъ 532. Зявления нѣма никакви. Комисията намира тѣзи избори за законни.

Ат. Храновъ: Гдѣ представител! Съвѣстгма ми налага да направя една исповѣдъ предъ Пар. Събрание. Имено чл. 28 алинея б отъ избирателния законъ казва (Чете):

Лица койго получаватъ заплата, пенсия или помощъ отъ държавното съкровище съ исклучение министритѣ и изборитѣ сжужагелъ на окръжитѣ, общинскитѣ съвѣти и сждебнитѣ заседания. Тия лица можъ да бждатъ избрани за народни представителни, ако сж си дали оставката десетъ дни слѣдъ издаванетоъ Княжески Указъ за изборитѣ. Чиновници, койго сж си дали оставката и сж били избрани за депутати, въ случай че си даджъ оставката отъ представителството, не можъ да получаватъ служба до гдѣто трае периода на събранието (три години). Азъ съмъ билъ сжжаченъ азъ влизамъ въ тая категория. Дѣйствително, като чиновникъ азъ престанахъ да бжда още въ 1883 год. декемврий мѣсець. Но презъ январий мѣсець военното начелство ме покани за да заема мѣсто. И азъ като воднонаемненъ преподавателъ, съмъ се за-

имаваат и получават възнаграждение за труда си до 1-й юний. Това считамъ за длъжност да кажа предъ Нар. Собрание.

Грлицковъ: Въ закона е казано и мисля, че ние трѣбва да разбираме твърдъ ясно, що е искалъ да каже законодателя съ това ограничение, да се не избиратъ чиновници за народни представители. Цялътъ е предъ водъ, да се не избиратъ хора, които би могли или тѣ да влияятъ надъ правителството или правителството надъ тѣхъ. Ако нѣкого повикатъ въ извънреденъ случай да преподава, азъ не разбирамъ, да ли той може да се сматра като чиновникъ. Чиновника разбирамъ, които се назначаватъ съ Княжески Указъ или приказъ. Чиновникъ получава постоянна плата, а туй дѣто се дава на единъ човѣкъ едно възнаграждение, се преподавалъ уроци, мисля, че той не е чиновникъ и че не получава плата отъ държавата. Азъ благодаря на г. Храмова за чистосъветната му исповѣдъ, съ която да може да избѣгне отъ съмнѣние върху своето представителство, защото нѣмаше даже да стане въпросъ, ако той го не подигваше. Той не е чиновникъ и не спада въ категорията на държавни чиновници, и трѣбва да се приеме за представителъ.

Салидовъ: Щомъ нѣма указъ и е повиканъ самъ привременно, той не е чиновникъ и не трѣбва да се го вори вече по това.

Дръ Вачевъ: Чл. 28 буква б казва, че лица, които зимаатъ плата, пенсия или помощъ, не могатъ да бѣдѣтъ избрани за представители. А той не получава нито заплата, нито пенсия, нито помощъ, а просто едно *възнаграждение* за труда, който е положилъ тамъ. (Гласове: исчерпано е?).

Предсѣд: Желасъ ли Нар. Собрание да се говори? (Едни гласове: желасъ; други — не желасъ). Тогава ще се гласува избора отъ Златишката околия. Койго отъ г да представителитѣ мисли, че изборитѣ станали на 3-й юний въ Златишката околия сѣ незаконни да си дигне ржката. (Никой не дига). Слѣдователно признаватъ се тѣзи избори за законни.

Доклад: *Черневъ:* (чете) *Новоселската околия.* Изборитѣ станали на 3 юний, цѣлото число на избираемитѣ е 5464, гласоподавци 576 души. Получили висшегласие: Тоне Крайчевъ 541, Петръ Николовъ 431 и Из. Касабовъ 259 гласа. Заявление нѣма, и комиссията ги приема за правилни.

Предсѣдателъ: Желасъ ли нѣкой да говори. (Не желасъ). Койго мисли, че изборитѣ станали на 3 юний въ Новоселската околия сѣ несправилни и незаконни, да си дигне ржката. (Никой не дига). Слѣдователно изборитѣ се признаватъ за законни.

Докладчикъ: *Софийската околия, столица Софя.*

Изборитѣ не сѣ станали на 27 май. На 3 юний, отъ 8333 избирателя, присѣтвували 2286, получили висшегласие: Никола Сукнаровъ 1317 гласа, Петко Каравеловъ 1307, Петко Славейковъ 1292, Павя Вълчевъ 1230. Заявление нѣма. Въ дневника обаче бюро то бѣлжи, че презъ сякото врѣме полицията по покана на бюро то пазела тишината.

(Слѣдва).

ДОПИСКИ

Пловдивъ 24 Августъ 1884 год.

По прививанье, хората за много нѣща казватъ че: „врѣмето всячко докарва.“ Да! врѣмето докарва, но въ кошара не вкарва, казва друга поговорка. А опититѣ, практиката въ свѣта доказва съвсѣмъ противното; тѣ ни учатъ, че работитѣ докарватъ врѣмето. Ако работитѣ не бѣхъ докарвали врѣмето да сѣ съберѣтъ християнскитѣ султани въ Берлинъ, ако Санъ Стефанска България не бѣхъ потопили въ тѣхния купель, и не бѣ зверски расповжсана и сатанински отъ тѣхъ превращавана, то не щеше да дойде врѣмето, днесъ едни и сѣщи българи да са казваме, едни Румелинци, други Кълевци, трети Русо Молдово-Българи, Србско-Българи, Македонци и пр. Сжщо тѣй, ако нашитѣ консерватори не бѣхъ докарвали до безобразие работитѣ, то и врѣмето за Гаврила турския паша не щеше да дойде за да губернаторствува надъ тая Румелия; ако работитѣ не бѣхъ докарвали тоя турско Византийскитѣ въспитаниитѣ Гаврилъ паша да бѣде управителъ на тая толковъ злочеста и най много окървавена областъ отъ цѣлото наше българско отечество, то нѣмаше да дойде врѣмето, да имаме нещастieto да видимъ бастицивание на частна българска печатница, ограбването ржкописитѣ на български вѣстникъ, не щѣхме да бѣдемъ още по злочести да дочанаме да гледаме единъ ужъ българинъ валия, да потжпкува народната ни свобода недоискупена, да погавза свободното слово, освячено отъ священитѣ книги, да оковава свободното мисление, и да нарушава цѣлъ основенъ законъ на страната „органическия уставъ“ заради койго, до като да си спечели, нѣколко стотини хиляди руски и българи станахъ жъртва, нѣколко градове и села у насъ станахъ на

прахъ и пепель. И на гърбътъ на всячко това, днесъ нашъ Гаврилъ, най верезъ турски слуга, получава по 600 лири въ единъ мѣсець зилжкъ, печали парички парички, за да ги дава и завѣщава на най върлитѣ и най старитѣ наши народни душмани грѣцятѣ, защото имъ е земалъ причастieto и е миропомазанъ отъ патриархитѣ имъ.

Работитѣ докарвахъ врѣмето днесъ да има въ управлението ни единъ бюлюзъ чужденци, въ най голѣмъ чешатъ вагабонти и крадци, да занимаватъ най добри служби, да взематъ българската народна пара болъ болъ, и за благодарностъ, да ся премиватъ, да псуватъ и всякакъ да ся подиграватъ надъ насъ, а че, и да стжкватъ още и на враговетѣ ни, каквито е зтжпелии Такисъ, еврениитѣ Хитилъ, куфглавий Бериковъ и купъ други такива, мѣжду които има и участвуващи въ българскитѣ планци съ бѣшибозуцитѣ, като единъ полякъ сега на служба въ дирекцията на финанцитѣ, и пр.

Зи тази добрина велка, българския народъ въ Румелия, трѣбва да благодаримъ именно пакъ на нашъ Гаврилъ паша, и въ особености на Вълковичъ бей, който, вида се, само за зло и вреда са е родилъ ужъ отъ българска майка. Но само това ли е което нашия паша е направилъ? О, не! неговитѣ работи извършени особенно въ вреда на народа, на обществото, на интереситѣ и поминактѣ, и пр., сж много и много, и дѣсно немогатъ да се искажатъ. Напримеръ, зи да се недигне митната тарифа (гюмрюка) на бългана мѣжду княжеството и Румелия кой е причината? Гаврилъ паша. И може ли негова мисльотъ да откаже че не е той? Ама спромашята койго трѣбва да спечели нѣкой пара за да прѣхрани себе си, челядята си, да има да еа облекче и завърши, а че и да плати дѣванице и за туй и онуй, за да има и за чиновницитѣ, тая сиротиня, тия еснафи хора, които сж воденчарския човалъ на Правителствата, не щели били да можѣтъ да искаратъ петъ пари, Гаврилъ паша тѣя ли го? Той жавѣтъ въ народ на кжшо, като „Народния“ Де Ве Мичовъ, на гърба на цѣла Румелия подирѣтъ, той нито иска да му мисли по нататкъ. На нашия паша Гаврила има да ся благодарятъ и за това, че по свѣтитѣ на Сорокина и Гервасия, той вече въвѣжда и у насъ 3-то отдѣление (шпионството), и по препорѣка на подполковника Ежъ и всичкитѣ негови лакеи и софти, за началникъ на туй отдѣление е назначенъ Руския чиновникъ, тжюумия за тази работа майоръ Коросетевъ, Пловдивски Полицейскетеръ, подпомаганъ отъ Авраджията Петраки, който има зл пѣно оглѣдалце вѣтрѣ въ капелата си, за да ся оглѣдва предъ конашкитѣ дами (жени), и въ пѣтъ, когато ся срещне съ нѣкоя госпожица.

Гаврилъ паша, отъ когото трѣбва да чакаме всячко добро, нѣяше вѣст. „Огечество“, ядосанъ като Кърджа дѣя, свикалъ главнитѣ си имамы, Гервасия, Сорокина и Такиса, да ся произнесжтъ и одобритъ намислената му нова и по сербезъ мѣрка, да ся *разтури ибѣцата камара (областното собрание)*. Ималитѣ одобрили тази негова постжпка, като наредили и планѣтъ по койго да ся извърши, щото да не заприлича на *обиска на печатницата*.

Спорѣтъ рѣшението което взели, пашата привикалъ въ конактѣ отъ първитѣ моля, Дръ Хаканова, Янкулова, Юркова, Д. Стамбулова и Иванакито Гершовъ, и имъ заповѣдалъ по скоро да викнатъ на меджлишъ и софитѣ: Герджиковъ, радикалтѣ?! Д. Помяновъ и Величковъ, а въ туй число и принциписта грѣкъ Мавриди, вмѣсто Бобчева и Вазова. Сѣбрани всички рѣшили, и презъ първитѣ дни на тоя мѣсець августъ 1884 год. испратили велка заповѣдъ (царкуляно) до всичкитѣ бюра въ провинцията на тѣхнитѣ съмисленници, щото да направятъ сѣбрания, и взематъ резолюция съ която да молятъ г. глав. управителъ да растури настоящето обл. сѣбрание. Заайно е до сега, че отъ Къзавлжкъ и Панагюрище сж имъ отговорили тѣй: „ние наистина сме съединити, но не тѣй каквогъ вие мислите, и не такыва каквито сте вие, а истински. Нашето съединение вие не разбирами тѣй както искате, да се растури сѣбранието. Това не е нашего желание, и слѣдователно заповѣдта ви неможемъ да изпълнимъ. Както азъ, сжщо и сѣщи истински българинъ ще захвали и похвали братията ни Къзанлъччани и Панагюрци за тази имъ умна и патриотическа постжпка. Дай Боже всички, които са въвѣжоха съ горчива измама подирѣ тия башъ шарлатаня, да са свѣтитѣ по скоро, и да разберемъ адскитѣ замисли на тия наши изроди душмани на свои народъ. Ей! г-да лжжесъединити, позамыслете са маджо и поглѣднете на надѣтласкато тоя нашъ измаченъ и оголенъ народъ! Поне какъ свѣстѣ имайте, та и такова народодубитвенно и предателско нѣщо невършете.

Троянь 26 Августъ 1884.

Гне Редакторе!

Тука у насъ работитѣ така сж опжжти, щото още малко, ако би да ги погрѣе сяното сянце, то тѣ ще

са распукнатъ, ще пропаднатъ въ дълбоката яма на тъмнината. И на всячко това най-главния виновникъ а Шивачевъ, койго носи очила на очитѣ си и бройницъ въ рцетѣ си, а въ сърдцето си раздоръ и кавги. — Огъ както са е явилъ по мѣжду ни този човѣкъ, всѣя таквъ политически развратъ, койго е страшенъ и опасенъ за мирни и тихи балкански жители, направил да се намразжтъ синъ съ баща, братъ съ брата, приятель съ приятель, раздѣли и раздѣли Трояна на партии, които несжществуваха и така сж се въоружили едни срѣщу други, щото се боя да не би единъ денъ да избухне ужасна революция; даже и неговитѣ признаватъ, че той е причината на раздѣлението ни, отъ което страдатъ общественитѣ ни интереси, като сѣе непочитание и неуважение едни къмъ други, но нѣма шо да правимъ, казватъ тѣ, излжгахми са вече и тѣй ще си върви.

По напрѣдъ азъ изложихъ, кои сж причинитѣ да се весели по мѣжду насъ злокобний консерватизмъ, но искуствахъ да кажа, че мѣжду причинителитѣ е и Ц. Златевъ, койго въ турско врѣме си дойде отъ Россия голъ и босъ, ний съ всичката си свромашия го облѣкохме и турихме на рѣдъ, а той отъ признателностъ за добринитѣ ни, стана причина да се веѣе въ средата ни това проклѣто зло консерватизамъ. Знаино е, че за да може да се избере нѣкой представителъ за миналото пълномощенско патриотическо народно сѣбрание, той трѣбваше да притежава нѣкакви недвижими имущества въ окръга отъ гдѣто го избиратъ и затова Златевъ само за форма, продаде бащинитѣ си имущества на Шивачева, които не раждатъ нито търне, та се тѣва нашитѣ да гласоподаватъ за него.

Тукъ има много нѣща за описвание, особенно за едно рѣшение на мировий съдия, което остава да опишж на огдѣлно.

К.

Пловдивъ, 26 Августъ 1884 год.

Не е тайна, извѣстно е вече на цѣлъ свѣтъ, че гарантираната отъ Основния на Областта ни Законъ свобода на словото, на печата, и непрекосновеността на жилищата се погавза, потжпкаха и нарушяха. Знаино е, че печатницата „Напрѣдъкъ“, се нападна по най-башъ бозушки начинъ, ржкописитѣ на българския вѣстникъ „Южна България“ ся ограбиха, и купъ други произволи станаха и продължаватъ да се вършатъ, подъ управлението ужъ на българинъ валия—Гаврилъ паша. Въ уважамий ви вѣстникъ вече бѣха дадени нѣколко съобщения по това непростимо за дѣйтѣ дѣяние, а сега ще се ограничи само съ изложение на всичко посѣлдованше отъ тогава до днесъ, а именно по запитвание правителството—Гаврилъ Паша отъ постоянний Комитетъ, върху тоя басжжлжкъ.

Пост. Комитетъ бѣше отпратилъ на пашата (Правителството) слѣдующето запитвание: — „Петинна ли е, че е станалъ обискъ (басжжлжкъ) въ печатницата, „Напрѣдъкъ“, съ съдѣйството на полицейскетеръ и жандарми, че има отнети ржкописи отъ нея (печатницата), които биле предадени на властѣта, ако е истина това, по чия заповѣдъ полицейскетеръ се е распорѣдилъ и кои сж причинитѣ, които сж заставили Правителството да постжжи по таквъ единъ начинъ, чрѣзъ койго да се нарушатъ членовѣтъ 33 и 40 отъ Органическия Уставъ“.

На това запитвание на Комитета, Правителството—Гаврилъ паша отговорилъ тѣй:

Пловдивъ, 16 Августъ 1884 г.

№ 2934.

Господинъ Предсѣдателю!

Въ отговоръ на писмото ви отъ 7 того, подѣ № 551, съ което ме питате за единъ обискъ направенъ въ печатницата „Напрѣдъкъ“. Явивамъ ви, че чухъ и азъ да е станалъ таквъ обискъ отъ страна на Главний Прокуроръ (Князь Рудолфъ Турнъ Такисъ) и Съдебний изслѣдователъ (Димитръ Стамболовъ, отъ Каршияка, Пловдивъ); а какъ и защо е станалъ, тѣй сами, ако се попитатъ, можѣтъ ви каза, тѣй като такыва дѣла сж отъ тѣхната компетентностъ и ги вършатъ ми и ся, спорѣтъ тѣхната длъжностъ, която доста пълно и ясно е опредѣлена въ членовѣтъ 77, 78, 79 и 80, отъ притурката № 11 на Органическия Уставъ, и гдѣто особенно е казано, че иматъ право да повдигатъ преслѣдания, да отиватъ на мѣстото на престжпленieto да довождатъ или запитратъ обвинемитѣ, да хващатъ за въществени доказателства и да изслѣдватъ дѣлото както намѣрятъ за добрѣ.

(Подписалъ): Главенъ Управителъ

Г. Кръстевичъ.

За началникъ на Канцеларията

Никола Г. Чомаковъ.

Слѣдъ разискванието върху тоя а ла турка отговоръ на нашия паша, Постоян. Комитетъ билъ взелъ горѣдолоу слѣдующето рѣшение:

„Постоянният Комитетъ мисли, че като свободата на печата е запазена отъ Органическия Уставъ, никакво нарушение на неприкосновенността на жилищата не може и не трѣбва да се позволява. Като изказва скръбъ за случая съ печатницата „Напрѣдикъ“, Постоянниятъ Комитетъ обръща вниманието на Правителството да пази, щото за напрѣдъ това да не се повтара, като ся распоряди щото инициаторитѣ за станалии обектъ да се тѣглятъ подъ отговорностъ“.

Сега остава пакъ да чакаме да видимъ, да ли велемъдрия визавицѣ Гавриилъ паша ще се съобрази съ това рѣшение на Народното представителство — Постоянния Комитетъ; ще ли да изпълни това желание, тази воля; а че и заповѣдъ народна, и ще се увѣримъ, като въ ясното слънце, — че тоя цѣлъ турски чиновникъ, вѣднеленъ за българщината и Българската свобода, до колко почита и брани законитѣ на страната, която му дава всеки мѣсяць по 600 танета турски лари, конакъ, конвѣ, файтони, и единъ бюаюкъ гюрюлтив, или е беззаконникъ, като чадо неблагодаренъ (ingrat) хранениятъ, и душманинъ на народа, като всеко дьонме, койго е трамплил и вѣра и народностъ, тѣй и мирото му българско се е изгубило, като у еврейнтъ. Чия ми се, не ще се излъжа, ако още сега кажа, че нашъ Гавриилъ паша ще си излъже незаконенъ.

Ами вий подвий Таксисе, и като се видите на подеждни столъ — пакъ ли ще увѣрвате, и ще пишете въ парцалтъ на бай Маавочия вѣстникъ и шантавото „Съединение“, и исправление на една погрѣшка, и по срѣдъ пладнѣтъ, като дъртъ Мавго ще лѣжите ли пакъ, че тѣзи западно европейска варварщина и чешка мерзостъ сте извършили по дължностъ? О! ти визскоповодни Швабо, позорище за цѣлъ чешски народъ, за това да си дошелъ въ домоветѣ ни да ги разрушавашъ? Кой ти даде правото на башибозукаукъ и яничерликъ да ги уражнявашъ тукъ, въ нашата изгорѣла, окървавена за тая именно свобода цѣла една страна, и ти подло съ дваждъ подлото творение Коростелева и нѣкои наши братия душмани народни, да се располагате немилостиво съ горчивитѣ сѣдбини на клѣтий Българскиятъ Народъ, койго едва изтѣглявъ изъ подъ грозното и черно робство, едва прогледаль, вие се закалхте на неговото малко добро да го унищожите, зарѣтнахте нечистивитѣ си рѣцѣ, напѣвахте калнитѣ си души, и адски замислахте да дадете край на живота на тоя народъ, да убисте неговото бѣдѣще.

Не гда: — Гаврило, Таксисе, Сорокине, Гервасио, Отамбуловъ, Хакановъ, Юруковъ, Гешовъ, Януловъ, Величковъ и всички сзаклѣтници убийци на народната ни свобода; не гда тирано, тоя народъ яса да живѣй, да се развива, да се слави както и въ манали врѣмена; той има свое величие, свои история, той иска да бѣде и си остане свободенъ, господарь у дома си, въ своята си земя, въ Балканскиятъ полуостровъ, а вий ако не обичате свободата, неговото благо, идете гда, идѣте тамъ гдѣто си щѣте, при западнитѣ Султани, тамъ върлувайте съ тѣхъ наедно, никой нищо отъ тукъ не ще да ви каже.

X. II. II.

РАЗНИ

Мнозина изъ градъ ни се питатъ защо г. Кръстичъ, досегашенъ членъ на Рус. Апел. Сѣдъ, койго служи не прекъснато по сѣдебното вѣдомство отъ дена на вѣтжанането на рускитѣ войски въ Свищовъ и до сега, се премѣстя за председателъ на Врачанскиятъ Олрѣженъ Сѣдъ, когато членѣтъ на Софийскиятъ Апел. Сѣдъ, бессарабѣцѣтъ Христовъ, едва ли има три години откакъ служи, се държи на мѣстото си, при всичко че и двамата не сж юристи, а Кръстичъ е и съ многобройно семейство? Макаръ че на такива питения е дълженъ да отговори само Министра на Правосѣдието, и то предъ Народното Сѣбрание, ний не можемъ да си не съставимъ заключение, че станалитѣ напоследно време нѣкои премѣстания на сѣдши на по високи длѣжности, които сѣдши сж назначавани отъ Помянова, сж станали по влиянието на близокръжающитѣ Министра на Правосѣдието лица, които сж хора привързани на Помянова и на Цанкова и които се стараятъ по каквото и да е начинъ да компромигирватъ г. Радославова. Тѣй пове се забѣлѣжава отъ вървежа на дѣлата по сѣдебното вѣдомство.

На 29 того, престигна въ градъ ни г. К. Калчовъ единъ отъ найдостоинитѣ членове на постоянния комитетъ въ Пловдивъ; г. К. Калчовъ е младъ интелегентенъ мъжъ и честенъ патриотъ.

Извѣстниятъ директоръ на Царибродския Пансионъ, Христовъ, противъ когото толкова писаха вѣстницитѣ и за когото въ Министерството на Просвѣщението се нахождатъ рапорти за неговитѣ достоосудителни и възмутителни — да не кажемъ и престъпни дѣла, е премѣстенъ на сѣщата длѣжностъ въ Салисгра. Ний не можемъ

Скоро-печатница на в. „Славянинъ“

да се обяснимъ какви сж тия непослѣдователности, какви сж тия работи на Министер. на Просвѣщението, или пъкъ, вижда се, че сяко се е оставило, като отъ Мolloва, да се води отъ началника отдѣления Вацовъ? Въ тоя случай любопитно е и това, че в. Търновска конституция, бѣше която найнапрѣдъ и най много е писала противъ Христова и която, както и други вѣстници отъ столицата, е искала обнародването на рапортитѣ, представени отъ чиновницитѣ, които са ревизирали работитѣ на Христова.

Гавриилъ паша съ сѣдѣйствието на яланъ-сѣдиневиститѣ, билъ на мнѣние да растури настоящата камара, която ще са събере на 10 октом. т. г. защото представителитѣ не биле негови мекерета, да му клатятъ шапка. Или предсказваме на Гавриилъ паша, че ако той растури тая камара, ще са растури и неговия мекгъ столъ, на кого незаслужено е поставенъ.

Съобщаватъ ни изъ градъ, че калпавия махзаръ, когото измудрили цанковиститѣ, сѣдѣ отстраненитето на милия имъ иметъ, се разнасялъ на подписване по кръчмитѣ изъ Дингъ-варушъ отъ нѣкой си Христо Кушовски повредецъ въ едното око, който хулялъ дневното правителство, като убѣждавалъ простомудитето, че щѣло да са иска отваряннето на нѣкакъвъ си оборъ въ градъ ни. Полицията трѣбва да бди на такива шалватори и да ги повиква на изсѣлданне. Нашитѣ яланъ либерали обѣриахъ работитѣ на махзаръ а ла турка, иъ мислимъ, че тѣ врѣмена отдавно се минахъ.

Софийскитѣ вѣстници извѣствяватъ, че редактортъ на „Огечество“ г. А. Шоповъ, щѣлъ да отиде въ Цариградъ да списва български вѣстникъ, койго щѣлъ да се издава отъ Екзархията Българска. Ако това е истина, то язкъ за паритѣ, които ще се харчатъ. Но вижда се, че и на г. Шопова се иска да отиде да се поразходи изъ Цариградъ и да получава незаслужени лирички, както ги сж получавали Генадиевъ и Шапкаревъ. Повеже Екзархията ако сѣдѣва и за въ бѣдѣще да злоупотребява така съ суммитѣ, които и се даватъ давонтъ отъ Православното българско население на Княжеството, по-добрѣ е да се намали количеството, което и се дава, а останалитѣ пари да се употребяватъ у насъ за богоугодни и общеполезни заведения, отъ кождото да се харчатъ и прахосватъ за тембели като горесозначенитѣ личности. Ако македонскитѣ Българи сж патриоти и ако имъ трѣбватъ вѣстници, нека си издаватъ, нека си ги поддържатъ.

На 29 того престигна въ градъ ни г. Дръ В. Радославовъ министръ на Правосѣдието, койго безъ да се бави съ желѣзницата замина за Варна, гдѣто ще поздравя Н. Височество на 30 того, съ празникитѣ на именниятъ му день.

В. „Огечество“ опровергава нашето извѣстие, че комисията за лихварскитѣ дѣла нищо не вършала и че двамата ѣ членове се разхождаше само по отпуски, като притуря, че председателъ на комисията г. Кисимовъ, койго се нахождалъ въ София, билъ отишълъ да изложи устно и обстоятелствено на Министерството за всичкитѣ извършени до сега и предстоящи дѣйствиа на комисията, която се съставлявала отъ хора честни и опитни (?) отъ висшата сѣдебна инстанция (?) и че извѣстията ни ужъ не биле отъ Варна. При всичко че не искаше да отговаряме и да възражаваме на такива глупости, които могатъ да се родятъ само въ главата на нѣкои отъ членове на лихварската комисия, по понеже „Огечество“ ни е загложило царвулитѣ, ще го попитаме и искаме точно и обстоятелствено да ни обясни: Кисимовъ и Диамандиевъ на служба ли бѣха въ висшата сѣдебна инстанция, или не, когато сеначнаха за членове на въпросната комисия? Диамандиевъ не са ли е молилъ на Цанкова да му даде каква годѣ служба и не е ли биваль въ отпускъ, отъ какъ е назначенъ за членъ на комисията? Какви сж тия толкова важни дѣйствиа на тая комисия, които не могатъ да се изложатъ писмено, ако не явно, то конфиденциално, а да отива председателтъ на комисията да ги излага на Министра устно, т. е. да му каже че комисията не е умрѣла и не е могла нищо да свърши до сега? Какъ да не може въ продълженето на шестъ мѣсяца почти тая комисия, която се съставлявала отъ такива опитни хора, да изучи на мѣстото тоя лихварски въпросъ и да представи проектъ си за неговото окончателно разрѣшение? Протежето на „Огечество“, председателтъ на лихварската комисията, г. Кисимовъ, като не е билъ отъ ония самохвалци, които напраздно

кудкудачатъ (ний пъкъ незнахме, че г. Кисимовъ можалъ да кудкудачи, —?), той не е и трѣбвало да дава свѣдения на „Огечество“ и да се хвали самъ шо е изработила (нищо) комисията и защо е билъ отишълъ въ София, нито пъкъ да се хвали, че въ врѣме оно той и Диамандиевъ биле членове на Върховния Сѣдъ. До гдѣто получимъ отъ приятеля си въ Варна положителни и по подробности свѣдения за дѣлата на комисията и до гдѣто ни отговори „Огечество“, ний ще кажемъ за сега пакъ, че е язкъ за левчетата, които се харчатъ за тая комисия.

В. „Срѣдецъ“ извѣствява, че бюджета за заплатитѣ на чиновницитѣ за идущата година билъ увеличенъ съ 1,500,000 лва и че този проектъ билъ вече одобренъ отъ Министерскиятъ сѣвѣтъ, като иска да каже съ това, че сегашното Министерство щѣло да съблнча народа Ний ще възразимъ на „Срѣдецъ“ и ще му кажемъ, че маналата, т. е. за тая година Цанковъ намали заплатитѣ на чиновницитѣ, но каква полза произлѣзе за хеззата отъ това намалаване, когато Цанковото Министерство похърчи безбройни пари за безцѣлни и безполезни илжувания по агитация и за подкупване и поддържане на вѣстници, въ категорията на които влиза и „Срѣдецъ“?

Ето послѣднитѣ предложения на Цанковото министерство по купуванието на Руссенско-Варненската желѣзница:

1. Суммата за покупката на линията е 50 милиона лва.
2. Отъ тая сума за поправка на линията се задржаватъ 1 1/2 милионъ лва.
3. Останалата сума 48 милиона се исплаца:
4. Въ брой 6 милиона лва.
5. Въ бонове 42 1/2 милиона лва.
6. Боноветѣ се приематъ au pair (равна цѣна съ стойността имъ).
7. Редовнитѣ платежи, както на лихвитѣ, тѣй и на амортизацията, се гарантира съ доходитѣ на митницитѣ на Княжеството.
8. Годишнитѣ лихви на боноветѣ сж 6 %.
9. Лихвитѣ на боноветѣ ще почне да се смѣтатъ отъ дена, когато се подпише предварителната конвенция.
10. Линията да бѣде предадена на Българското правителство, когато се утвърди спогодбата отъ Народното Сѣбрание и освободена отъ задълженията спрямо компанията за експлоатация.
11. Зедво съ всичкитѣ други права на компанията на желѣзницата Руссе—Варна и на компанията за експлоатация, преминаватъ върху България и правата на компанията за желѣзницата върху лихвитѣ, които ѣ дължи Турция за годинитѣ 1875—1878.
12. Цѣлата спогодба ще да се подложи на одобрене на Народното Сѣбрание, безъ което одобрене тя нѣма сила.

На такава една спогодба, основана на горѣизложенитѣ цѣни и условия, нашето правителство ще да се съгласи, ако тя бѣде приета преди свършваннето (истичавнето) настоящата година.

Такава сж, господа, бѣлѣжитѣ, които по заповѣдъ на правителството донасяме до вашето знание, за да не може да стане никакво съмнѣние относително намерението му върху тоя важенъ въпросъ.

Сме и пр.

Подписаха: { П. С. Стойчевъ.
Т. Харвереръ.

Какъ ви се вжда Гда ланей, лѣжа ли бѣше оно-ва, което пишакше на врѣмето, за купуванието на желѣзницата Руссе—Варна? Неискажъ ли вашитѣ министри да поробятъ България. Сгруна ли тая веране желѣзница 50 милиона? Нека размислятъ читателитѣ ни, какво сж мислѣли тѣзи хора!

ИЗВѢСТИЕ.

Подписаниитъ, имамъ честь да извѣстѣмъ на почтагасмата публика, че откривамъ, въ градъ Руссе, въ помѣщенето на книгоезницата ни, книгопродавница, подъ название Народна Книжарница и Книговѣзница. За това, моля, гда книжаритѣ и книгоиздателитѣ, които желажтъ да иматъ кореспонденция съ мене, нека ся отнасятъ на право до мене.

Руссе № 430 улица Александровска № 432.
Книговѣзецъ: М. А. Шинеровъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

Намира се подъ печатъ (въ държавната печатница въ София) и вждѣ 1-й Септември ще излѣзе.

БУКВАРЪ

(Зедно съ първа читанка)

За 1. отдѣление на народнитѣ ни училища отъ

Ивана А. Георговъ.

Издава Дим. Ив. Паневъ.

Редакторъ, издатель: Т. Х. Стойчевъ